

Cal Biosca de la Nou

Argençola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Clariana
Emplaçament Trencall a l'esquerra, aproximadament al km 3,5 de la BV-2212. Es segueix la pista fins arribar-hi.
Alçada: 531

Coordenades:

Latitud: 41.57884
Longitud: 1.50573
UTM Est (X): 375434
UTM Nord (Y): 4604095

Classificació

Número de fitxa 08008 - 32
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Bon estat de conservació de tot el conjunt.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000605100CG70D0001PZ

Fitxes associades:

[Font de Cal Biosca de la Nou](#)

[Barraca de pedra seca](#)

[Pou de Ca l'Aribau](#)

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.

Data de registre de la fitxa: dc., 16/03/2011 - 01:00

Descripció

Gran conjunt arquitectònic format per l'habitatge principal, la casa dels masovers i diversos edificis complementaris de l'explotació familiar. Tot aquest conjunt s'ha anat formant en els darrers segles, segons les necessitats productives i econòmiques de l'explotació. Entre mitjans del segle XIX i inicis del segle XX, es van anar construint la majoria d'aquestes edificacions entorn l'edifici principal, així com un baluard, i que han donat la imatge actual d'un conjunt tancat. Durant aquest període, es construïren, pallisses, corrals i cups de vi.

L'edifici amb funcions d'habitatge, es situa al nord-est del conjunt, i tot hi haver patit diverses modificacions al llarg dels segles, encara conserva detalls de l'esplendor i antiguitat d'aquesta edificació. Consta de planta baixa, planta de pis i golfes. Les façanes encara estan arrebossades, tot i que en algunes parts es comença a observar la pedra. Té la coberta a quatre aigües.

La façana d'ingrés a l'edifici, s'orienta al sud-est, i dona al patí format per altres edificacions i el baluard d'entrada al recinte. Cal destacar l'entrada a l'edifici, amb un arc adovellat de mig punt. A la dovella central, hi trobem l'escut de Sant Joan Baptista i la data de l'any 1562. A la planta de pis, cal destacar-hi un rellotge de sol del tipus vertical declinant, amb un números romans i força ben conservat. Finalment en aquesta façana, a la part superior, tres obertures, amb arc rebaixat. Es va afegir un cos l'edifici principal, en aquesta façana. Aquesta ampliació és possible que fos del segle XVIII, ja que hi trobem una llinda amb la data de 1761 amb un creu. Destaquen en aquest cos, grans finestrals amb ampit pronunciat.

A la façana posterior, cal destacar-hi tres finestres amb ampit a la planta de pis. A la façana sud-oest, a pedra vista i restaurada, hi trobem les finestres amb brancals i llinda de pedra, i una amb maó. Com a element curiós, hi veiem una seguit de bases o suport en forma V a la part superior de la façana, que formaven part d'un element més complex per la recollida de les aigües pluvials.

Els edificis situats més al sud-est comprenien pràcticament els cups i espais complementaris de l'activitat de la vinya. Cal destacar-hi les inicials J.V.Y.C. 1870 en una llinda de pedra d'una portalada exterior.

Les edificacions més a l'est, es remunten a inicis del segle XX i corresponen a les pallisses i edificis de l'activitat econòmica d'aquell moment, el cereal, ja que amb l'arribada de la fil-loxera es va haver de reconduir l'activitat. En aquest edificis hi trobem les dates de 1915 i les inicials de J.V (Joan Vilaseca). En una d'aquestes construccions, hi trobem un rellotge de sol del tipus vertical declinant, amb numeració àrabiga.

Finalment, a la porta principal del pati de la masia, hi ha un medalló repujat amb un anagrama marià i el nom de Gabriel Vilaseca i la data de 1850; aquest any també consta en la portalada de la cleda i el corral.

Observacions:

No s'ha pogut entrar a l'interior, però un estudi realitzat anteriorment, cita tots els elements destacats. A l'interior de la masia, i del temps de Domingo Vilaseca i Carreras, es conserven un moble canterano amb l'any 1789 i la bocana de pedra d'una cisterna amb l'any 1796. Altres signes són l'any 1806 en un graó de les escales que puguen al segon pis; l'any 1880 en una premsa de vi i l'any 1890 en un corró de batre.

Història

El mas de la Nou, segurament ja existent als segles XIII i XIV, apareix esmentat en un capbreu de l'any 1690, protocol·litzat pel notari de Cervera, Joan Montaner i Buigas, i fou declarat com un mas ròneg i deshabitat i envoltat de les seves glevs. Es retraceu antecedents d'altres capbreuacions anteriors dels anys 1520 i 1634, on el mas abans era conegut amb el nom de mas de la Censada i sembla que fou propietat de la família Mestre.

El primitiu mas passaria a ser propietat de la família Biosca al segle XV i al final del segle XVI el deixarien per haver-se construït una nova casa pairal, un tros més enllà cap a ponent.

Al segle XVIII els amos del mas de la Nou són la família de Sebastià i de Francesc Riba i el casament de Maria Angels Riba i Biosca, vers l'any 1715, amb Francesc Vilaseca, de la masia de Cal Vilaseca dels Torrents de Santa Margarida de Montbui, marca un canvi de nissaga, que en endavant serà la línia dels hereus Vilaseca la continuadora de la pairalia. Curiosament es consolidarà el topònim de Cal Biosca de la Nou i això es fa constar documentalment en les escriptures successives, en els nomenclàtors del segle passat i fins i tot en la cartografia actual.

Bibliografia

RIBA I GABARRÍ, Josep. La masia vinatera de Cal Vilaseca de Clariana. Document d'internet:
<http://www.raco.cat/index.php/MiscellaneaAqualatensia/article/viewFile/...>

